

omkring Maj—Juni —, paa et Tidspunkt, enten dette eller helst et, der ligger forud derfor, har draget Omsorg for, at de 15 pCt. Egenkapital, som Loven gav ham Adgang til at kræve, virkelig ogsaa i den Periode blev fordret.

Jeg vil saa i Anledning af det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Udtalelser sige, at jeg tror ogsaa, det vil være af overordentlig stor Betydning for at bringe Prisfaldet til at slaa igennem i Byggeriet, saaledes at den Særrisiko, der hidtil har knyttet sig og maaske endnu knytter sig til Byggeriet, kan bortfalde, om man faar rimelige Materialepriser tilvejebragt. Naar nu den højt-ærede Minister under Henvisning til Nævnet, som er dannet i Henhold til Loven om Statsboligfonden, udtaler, at dette Nævn jo ikke har været udrustet med nogen Myndighed til at diktere Priser eller til at foretage nøjere Undersøgelser, saa har han ganske vist Ret deri, men paa den anden Side er det at undersøge disse Forhold en Opgave, som er paalagt Nævnet, og Nævnet har gennem sin fagkyndige Sammensætning ganske sikkert Midler i Hænde til at skaffe sig Rede paa, om Priserne paa Cement, Mursten, Tømmer o. s. v. kan siges at være rimelige, saaledes at der ligger en rimelig Avance paa Importprisen, eller om de er urimelige og giver Udtryk for, at Aftaler er til Stede, som i Virkeligheden betyder en Udbytning af Forbrugerne.

Jeg har i sin Tid gennem Nævnet ladet disse Priser undersøge, og jeg har faaet den Oplysning fra Nævnet paa det Tidspunkt — jeg tror, det var i Efteraaret 1923 eller maaske i Foraaret 1924 —, at man ikke troede, at de Priser, hvori Byggematerialer af de mange forskellige Slags gennemsnitlig stod, kunde siges at være Udtryk for nogen Urimelighed. Men jeg kan ikke tænke mig andet end, at den højtærede Minister med den Forstaaelse, han sikkert maa besidde af den Betydning, det har at holde disse Priser i et rimeligt Niveau, har erkyndiget sig om, med hvilken Omhu Nævnet siden hans Tiltræden har fulgt denne Sag, og om, hvad der var Nævnets Opfattelse af det Prisniveau, som Byggematerialerne stod i, og saa maa det da formentlig ogsaa være kommet til Ministerens Kundskab, at her tages med haard Haand, for det tror jeg, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ret i.

Jeg tror, at man maa kunne naa i væsentlig Grad længere ned med Prisen, man maa kunne gennemføre større Prisnedsættelser end dem, den seneste Tid har givet Udtryk for. Og jeg tror, at man ved

Nævnets Indflydelse paa, hvilke Byggeforetagender der skal finansieres, ved den Viden, man i Nævnet kan skaffe sig om Højden af de beregnede Materialepriser, særdeles vel vil kunne virke regulerende, endskønt der ikke ved selve Lovens Affattelse direkte er givet Nævnet en saadan regulerende Myndighed. Men jeg tror, det er et Forhold, der trænger til nøjere Undersøgelse, jeg tror, det vil være af den største Interesse for Rigsdagen at søge alle Oplysninger i saa Henseende, ogsaa Oplysninger om Omfanget og Karakteren af eventuelt tilstedeværende Aftaler, og bl. a. ogsaa af den Grund hilser jeg med Glæde, at dette Forslag bliver henvist til Behandling i et Udvalg. Selv om nu det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen har udtalt et Ønske, som er let forstaaeligt, om, at dette Udvalgs Arbejde maa blive meget kortvarigt, vil jeg dog tillægge det overordentlig Betydning, om Udvalget kunde faa Tid til virkelig at studere den Side af Sagen og ogsaa at tage under Overvejelse, hvilke Foranstaltninger der eventuelt kunde iværksættes for paa dette meget vigtige Omraade at tilvejebringe de rimelige Priser, som et Betingelsen for et rimeligt Prisniveau for Byggeforetagender i det hele taget.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Udenfor Dagsordenen har Erhvervsministeren Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende i Dag anmeldte Lovforslag.

Erhvervsministeren (Stawning): Det Lovforslag, jeg skal tillade mig at fremsætte, er et Forslag om Indskrænkning i Adgangen til at anvende Pap og Kunstlæder i Skotøj. I Realiteten er det ikke nogen ny eller ukendt Sag for den høje Rigsdag, men i Formen er det ganske vist et nyt Lovforslag.

Der har været foretaget en Undersøgelse og har fundet en Forhandling Sted i det Udvalg, som har administreret denne Lovgivning siden 1921, en Forhandling, som er blevet ført paa Grund af det Ønske, som blev udtalt af Folketinget, da vi sidste Gang, nemlig i 1924, beskæftigede os med en Forlængelse af Lovgivningen om Anvendelse af Pap i Rodtøj. Det var den Gang foreslaaet at give Loven en noget længere Varighed, end den fik; paa Foranledning af Folketingsudvalget blev Varigheden indskrænket til den 1. Maj 1926, samtidig med at man udtalte Ønsket om, at Skotøjsudvalget vilde foretage en Bedømmelse af